

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201450
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013201450.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci navrhovateľa R., bytom vo S., proti odporcovi Centru právnej pomoci, kancelária Banská Bystrica, so sídlom v Banskej Bystrici, Trieda SNP 75, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 20. augusta 2013, sp. zn. 6285/2013-5, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-16, v spojení s opravným uznesením z 13. decembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-25, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-16, v spojení s opravným uznesením z 13. decembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-25, v časti výroku vo veci samej mení tak, že rozhodnutie odporcu z 20. augusta 2013, sp. zn. 6285/2013-5 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-16, v spojení s opravným uznesením z 13. decembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-25, v časti výroku, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 35 eur zrušuje.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) zo 14. novembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-16 napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil a súčasne navrhovateľovi, ktorému náhradu trov konania nepriznal, uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 35 eur. Uznesením z 13. decembra 2013, č. k. 24Sp/48/2013-25, krajský súd podľa § 164 OSP opravil označenie napadnutého rozhodnutia odporcu v záhlaví a výroku svojho rozsudku tak, že pôvodne chybné uvedené označenie „6285/2003-5“ opravil na správne „6285/2013-5“.

Odporca napadnutým rozhodnutím nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (ďalej len „zákon o bezplatnej právnej pomoci“) vo veci návrhu „o nahradenie prejavu vôle na

uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu“ vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14C/21/2011.

Dôvodom pre nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci bolo nesplnenie podmienky podľa § 3 ods. 1, § 4 písm. i/, § 4 ods. 2, § 6, § 6a zákona o bezplatnej právnej pomoci v spojení s § 2 zákona č. 301/2003 Z. z. o životnom minime (ďalej len „zákon o životnom minime“), teda že navrhovateľ nespĺňa podmienku materiálnej núdze.

Na základe včas podaného odvolania krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu postupom podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd dospel k záverom totožným so závermi odporcu, keď zistil, že započítateľný príjem navrhovateľa s príjmom spoločne posudzovanej osoby presahuje 1,6 násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby (zároveň logicky presahuje aj výšku 1,4 násobku), a preto navrhovateľ nespĺňa jednu z podmienok stanovených pre priznanie bezplatnej právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 zákona o bezplatnej právnej pomoci, ale ani podmienku priznania právnej pomoci s finančnou spoluúčasťou podľa § 6a ods. 1 zákona o bezplatnej právnej pomoci.

Krajský súd mal z dokladov predložených navrhovateľom (rozhodnutie sociálnej poisťovne o starobnom dôchodku) za preukázané, že navrhovateľ mal v posudzovanom období (posledných šesť mesiacov pred podaním žiadosti) priemerný čistý započítateľný mesačný príjem vo výške 383,70 eur a manželka 218,90 eur (spolu 602,60 eur), a teda tento príjem nesporné a preukázateľne presahoval výšku 1,6 násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby.

Krajský súd sa zaoberal možnosťou Centra priznať právnu pomoc aj v prípade, ak príjmy žiadateľa prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze podľa § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci. Odporca v danom prípade rozhodoval o žiadosti navrhovateľa zo 17. júla 2013. Navrhovateľ v žiadosti, ani v samotnom konaní, ani v odvolaní nenamietal, že odporca mal postupovať v jeho prípade podľa § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej, t. j. poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou, aj keď príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, a to vtedy, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Vo vzťahu k § 6b ods. 1, 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci krajský súd poukázal na Usmernenie č. 1/2012 z 05. januára 2012 riaditeľky Centra právnej pomoci (ďalej len „usmernenie“), ktorého účelom je zaistiť jednotný postup jednotlivých kancelárií pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia. Obsahom usmernenia je aj bližšie popísanie primeraných okolností žiadanej právnej pomoci, ktoré sa majú zohľadňovať. V zmysle usmernenia, aby bolo možné rozhodovať o priznávaní právnej pomoci z dôvodov hodných osobitného zreteľa, je nevyhnutné všetky primerané okolnosti poskytnutia právnej pomoci uviesť už v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, prípadne v čase do vydania rozhodnutia. Krajský súd zistil, že navrhovateľ takto nepostupoval, dospel k záveru, že odporca nemal povinnosť konať a posudzovať existenciu dôvodov pre poskytnutie právnej pomoci podľa § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci. Dodal, že postup podľa § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci nie je pre odporcu obligatórnym postupom, ale je daný na jeho zváženie, a aj to pod podmienkou, že navrhovateľ vo svojej žiadosti splnenie podmienok pre poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou tvrdí a preukáže. Navrhovateľ v tu prejednávanej veci namietal, že odporca pri posudzovaní jeho majetkových pomerov nezohľadnil výdavky.

Za stavu, kedy odporca mal zistené, že príjem navrhovateľa relevantný pre posúdenie jeho žiadosti presahuje 1,6 násobok sumy životného minima v rozhodnom období, nebol povinný skúmať žiadne ďalšie okolnosti, keďže za týchto podmienok bola prekročená hranica pre priznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc, ako aj na právnu pomoc čiastočne hrazenú. Krajský súd v tomto smere poukázal a citoval tiež rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2013 sp. zn. 25Sp/29/2012 a z 01. októbra 2013 č. k. 28Sp/29/2013-23.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250l ods. 2 OSP, § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal.

Súčasne, postupujúc podľa § 2 ods. 4, § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „ZSP“), uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie vo výške 35 eur.

V lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250l ods. 2 OSP) napadol rozsudok krajského súdu odvolaním navrhovateľ, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na nové konanie.

Namietol, že odporca v konaní o jeho žiadosti neskúmal dôvody tejto žiadosti, zameral sa len na otázku splnenie či nesplnenia podmienky príjmu navrhovateľa, pričom zohľadnil len príjmovú stránku, nereflektujúc výdavky, ktoré navrhovateľ a osoba s ním spoločne posudzovaná majú. Zastáva názor, že odporca postupoval nesprávne a o žiadosti rozhodol predčasne, bez skúmania všetkých okolností potrebných pre správne rozhodnutie.

Pokiaľ krajský súd vo svojom rozsudku tvrdí, že navrhovateľ ani v žiadosti, ani v ďalšom konaní, a ani v odvolaní voči napadnutému rozhodnutiu nenamietal možnosť rozhodnutia podľa § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci, navrhovateľ uviedol, že o tejto možnosti nevedel, nebol o nej odporcom poučený, pričom takáto možnosť sa na predpísanom tlačive žiadosti ani nenachádza.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa odporca navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že o žiadosti navrhovateľa rozhodol na základe všetkých dôkazov a pri posudzovaní nároku na poskytnutie právnej pomoci skúmal všetky okolnosti. Pri posudzovaní čistého príjmu navrhovateľa neprihliada na výdavky, napr. na bývanie, stravu, lieky a pod., či na exekučné zrážky. Pri výpočte čistého príjmu navrhovateľa sa vychádzalo z výmeru starobného dôchodku navrhovateľa a jeho spoločne posudzovanej osoby - manželky navrhovateľa.

Podľa názoru odporcu krajský súd vec dôkladne posúdil aj z hľadiska možnosti aplikácie § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci, a dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom. Odvolanie navrhovateľa neobsahuje žiadne iné relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je namieste priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa ustanovení tretej hlavy druhej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné

pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP, § 250l ods. 2 OSP).

Spornou skutočnosťou v prejednávanej veci je otázka zrejmej bezúspešnosti žiadosti navrhovateľa o priznanie nároku na právnu pomoc podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci.

Z predloženého spisového materiálu vrátane administratívneho spisu a podaní navrhovateľa najvyšší súd zistil, že navrhovateľ sa domáhal priznania nároku na bezplatnú právnu pomoc v konaní o nahradení prejavu vôle predávajúceho zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu.

Na základe výzvy odporcu zo 17. júla 2013 navrhovateľ predložil vo fotokópiách zmluvu o nájme k predmetnému bytu, potvrdenie o podaní návrhu na začatie konania na Okresnom súde Zvolen, ktorému bola pridelená sp. zn. 14C/21/2011, návrh na začatie konania, rozhodnutie sociálnej poisťovne zo 06. decembra 2012, č. 366 102 7480 - výmer starobného dôchodku manželky navrhovateľa od januára 2013, rozhodnutie sociálnej poisťovne zo 06. decembra 2012, č. 340 325 8060 - výmer starobného dôchodku navrhovateľa od januára 2013.

Vychádzajúc z predložených dokladom odporca pristúpil k zisťovaniu podmienok pre priznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc v zmysle § 6 ods. 1 a § 6a zákona o bezplatnej právnej pomoci. Dospel k záveru, že príjem navrhovateľa a jeho manželky, ktorú zákon považuje za osobu spoločne posudzovanú, prekračuje zákonom ustanovenú hornú hranicu príjmu - hranicu hmotnej núdze tak, ako ju vymedzuje § 4 ods. 1 písm. a/ zákona o bezplatnej právnej pomoci. Po tomto zistení neskúmal ďalšie podmienky ustanovené zákonom.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o bezplatnej právnej pomoci fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a/ a b/ musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

Podľa § 6a ods. 1 zákona o bezplatnej právnej pomoci ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 6b ods. 1 zákona o bezplatnej právnej pomoci ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci, môže centrum v prípadoch podľa § 6a ods. 1 poskytnúť právnu pomoc aj bez úhrady finančnej účasti.

Podľa § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Podľa § 4 ods. 1 písm. i/ zákona o bezplatnej právnej pomoci je materiálnou núdzou stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6-násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych

služieb nemôže zabezpečiť svojim majetkom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci o príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „žadateľ“), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

Krajský súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal tiež možnosťou odporcu aplikovať na žiadosť navrhovateľa § 6b ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci, pričom postup odporcu posudzoval tiež z hľadiska Usmernenia č. 1/2012 z 05. januára 2012 riaditeľky Centra právnej pomoci, ktoré bližšie ustanovuje zohľadňované okolnosti, ako aj podmienky žiadosti pre použitie § 6b zákona o bezplatnej právnej pomoci.

Hoci odporca svoje rozhodnutie výslovne o citované Usmernenie neoprel, považuje najvyšší súd za nanajvýš potrebné uviesť, že toto Usmernenie je z hľadiska posudzovania zákonnosti rozhodnutí Centra právnej pomoci súdmi v správnom súdnictve irelevantné. Ide o vnútornú normu Centra právnej pomoci, ktorá môže zaväzovať len a len pracovníkov Centra právnej pomoci. Akonáhle však umožňuje zužujúci výklad zákona, alebo predpokladá povinnosti účastníka nad rámec zákona, alebo prenáša povinnosti z Centra právnej pomoci na účastníka, je súd v správnom súdnictve nielen oprávnený, ale povinný konštatovať nezákonnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci vydaného hoc aj v súlade s Usmernením, ale nezákonným spôsobom na ťarchu účastníka konania.

Najvyšší súd má za to, že pokiaľ navrhovateľ žiadal o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci s plnou úhradou, je namieste túto jeho žiadosť posudzovať ako žiadosť pre všetky formy právnej pomoci v hmotnej núdzi poskytované Centrom právnej pomoci v zmysle zákona o bezplatnej právnej pomoci. Preto požadovať od navrhovateľa podanie osobitnej žiadosti pre právnu pomoc podľa § 6b zákona o bezplatnej právnej pomoci je presne tou požiadavkou na účastníka správneho konania, ktorá od neho vyžaduje úkon nepredpokladaný v zákone.

Sám fakt, že právne pomoc v hmotnej núdzi poskytovaná v režime § 6b zákona o bezplatnej právnej pomoci je „možnosťou“ a je na posúdení odporcu, či sú tu také skutočnosti predpokladané zákonom, neznamená, že odporca nemá povinnosť tieto skutočnosti skúmať, prihliadajúc tak na celkovú situáciu žiadateľa.

Rozsah uvažovaných skutočností by pritom, podľa najvyššieho súdu, mal byť čo najbližší hľadádkám, z ktorých súdy preskúmajú dôvodnosť návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 138 ods. 1 OSP, a to s ohľadom aj na pôvodnú previazanosť inštitútov oslobodenia od súdnych poplatkov a ustanovenia právneho zástupcu z radov advokátov podľa § 30 OSP v znení účinnom do 31. januára 2011.

Je bežné, že bežné výdavky osôb s rovnakým, alebo približne rovnakým príjmom sa rôznia, a to ani nie tak pre osobnú preferenciu drahších alebo luxusnejších produktov, ale aj s ohľadom na lokalitu a s ňou spojené výdavky na bývanie, zdravotný stav a s ním spojené náklady na lekársku starostlivosť a lieky, alebo osobné a rodinné pomery, kedy príjmy žiadateľa a osoby s ním spolu posudzovanej pokrývajú potreby ďalších blízkych osôb, ktoré zákon neberie do úvahy.

Najvyšší súd má za to, že práve takéto okolnosti má § 6b zákona o bezplatnej právnej pomoci na mysli.

Dodatkom, aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, že je naplnená požiadavka § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona o bezplatnej právnej pomoci, t.j. že nejde o prípad tzv. zrejmej bezúspešnosti (nepostačuje, že túto nemožno vylúčiť), a že hodnota sporu, ak je vyčísliteľná, presahuje sumu minimálnej mzdy.

Napadnuté rozhodnutie odporcu preto neobstojí a je namieste ho zrušiť s tým, že v novom konaní

odporca znovu preskúma žiadosť navrhovateľa, a to aj z hľadiska možnej aplikácie § 6b zákona o bezplatnej právnej pomoci, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

Vo vzťahu k vlastnému rozsudku krajského súdu najvyšší súd poukazuje na nesprávnosť právnych záverov vo vzťahu k rozsahu povinnosti odporcu zisťovať a prihliadať na okolnosti odôvodňujúce aplikáciu § 6b zákona o bezplatnej právnej pomoci, ako aj na nesprávnu argumentáciu vnútorným predpisom odporcu nemajúcim povahu všeobecne záväznej právnej normy.

Preto najvyšší súd rozsudok krajského súdu vo výroku vo veci samej, t. j. ktorým napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil, zmenil tak, že rozhodnutie odporcu z 20. augusta 2013, sp. zn. 6285/2013-5 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 veta prvá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

Keďže najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie zrušil, je namieste prehodnotiť aj existenciu povinnosti navrhovateľa platiť súdny poplatok. Podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Keďže navrhovateľ bol v konečnom dôsledku v konaní pred súdom úspešný, nemožno ho už v zmysle § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch považovať za poplatníka, t. j. osobu s poplatkovou povinnosťou. Výrok, ktorým krajský súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 35 eur, stratil oporu v zákone. Preto ho najvyšší súd bez ďalšieho zrušil.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd v súlade s § 244 ods. 2 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250l ods. 2 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože si ju neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplyvajú.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.